

7.osa algus Navigaatoris 1/2007

ÕPPIMINE JA VÕISTLEMINE

TEKST ALAR VOLMER FOTOD ERAKOGU

Suvi on suurepärane! Ja iga merel veedetud hetk unustamatu; iga uus sadam ja regatt toovad meie ellu uusi inimesi, suhtlemine nendega avardab maailma ja uued kontaktid loovad uusi võimalusi. Aga neid võimalusi ei teki, kui ise ei ole aktiivne ja neid ei otsi. Sageli on mängus ka juhus, aga juhus soosib neid, kes ise esimese sammu teevad.

Tuleb meelde lugu mehest, kes alati kirikus pöördus jumala poole palvega, et too annaks talle loteriivõidu. Lõpuks jumal väsis nendest palvetest ja hüüdis mehele: “Äkki ostaksid siis ka loteriipileti?!”

PURJETAMINE LIIDAB

Igasugused kokkusattumised viisid mind sel suvel purjetama väga põnevatesse kohtadesse.

Juuni algul tuli telefonikõne minu kaua-aegselt treenerilt, Eesti Draakon-klassi purjetamise *grand old man*'ilt Jevgeni Kazakovilt ettepanekuga osaleda Eesti meistrivõistlustel. Aega otsustamiseks oli mõni tund. Suutsin purjetamiskooli tundidesse endale asendaja leida ja hüppasin tundmatus kohas vette – esimest korda ise roolimehena Draakon klassi jahile ja kohe võistlema.

Eesti lahtistel meistrivõistlustel oli osalejaid Soomest, Venemaalt ja loomulikult Eestist. Meeskond Toivo Roosma ja Lauri Tammik oli

hea ning nende jaht tasemel, nii et meie ponistusi kroonis edu – tulime Eesti meistriteks.

Olen varasemates purjetamiskooli artiklites oma arvamuse võistlemise kohta juba avaldanud – purjetamine on hea, aga võitmine veel palju parem. Aga mitte võitmisest ei taha ma rääkida, vaid hoopis inimestest, kellega see regatt mind kokku viis.

Teise koha saavutas sellel regatil Ahvena maalt pärit Henrik Dahlman, vana hea konkurent Star-klassis, kellega esimest korda võistlesime koos 1981. aastal Kieli regatil. Kolmandale kohale tuli Venemaa meeskond Mihhail Petriga juhtimisel. Nende meeskonnas tegi kaasa Nikolai Poljakov, 1980. aasta olümpiahõbe Soling klassis, kellega koos esimest korda ühes meeskonnas rahvusvahelisel regatil just samal Kieli regatil osalesime.

Nendest kontaktidest sündisid uued plaanid ja võimalused – juunis ja juulis oli õnne pääseda juba Mihhail Petriga meeskonnas võistlema Moskvas sõidetud Bank Cupile ja Venemaa lahtistele meistrivõistlustele ning augusti algul osalesime värskes meeskonnaga Oslos sõidetud Draakon-klassi Euroopa meistrivõistlustel.

Venemaa meistriks tuli vanameistri Boris Budnikovi ja taanlase Paul Jenseni ühendmeeskond – mõlemal mehel vanust üle kuuekümnepäev ja nende võidetud regattide nimekiri vaevalt käesoleva artikli raamidesse mahuks.

Kõrged kohad jäid meist veel kaugemale, kuid nii huvitavat purjetamissuve pole ammu olnud. Eriti värskendav oli Venemaa kogemus – olen ju üles kasvanud ja suure aja oma elust veetnud just Nõukogude Liidu avarustes võisteldes, ning nüüd viisid toredad juhused mind tagasi nende inimeste juurde, kellega koos kunagi rohkem kui puuda soola ära olen söönud.

Purjetamise üks suuremaid võlusi ongi just inimesed, ja kuna meie ala annab võimaluse vanusest sõltumata kaasa lüüa, tekiwad väga lähedased sõprusuhted ning väga sageli näeb rahvusvahelistel võistlustel erinevatest rahvustest koosnevaid meeskondi.

HARJUTAMINE TEEB MEISTRIKS

Aga minu purjetamisrubriigi eesmärk on siiski purjetamisoskuste ja nipptide tutvustamine, nii et andke nende meenutuste eest andeks. Ometi sobivad need sissejuhatuseks mõtisklusele õppimisest ja võistlemisest.

Ma ei väsi kordamast, et tunnen end alati natukene ebamugavalt, kui satun purjetama inimestega, keda ma ei tunne, ja kes suure enesekindlusega räägivad oma varasematest võistluskogemustest purjetamises. Mõned neist on kaasa teinud mitmetel regattidel ja neid ka võitnud – tavaliselt küll mõne väga hea kapteni meeskonnas. Heasse avamerejahi meeskonda mahub alati “kaasõitjaid”,

kelle roll piirdub sageli ühest poordist teise ronimisega ja manöövrates mõne otsa pealetõmbamise või järeleandmisega.

Teatavasti on meeskonna kaal jahti tihttuule-kiiruse saavutamiseks väga oluline ja nii leiamegi igast meeskonnast tublisid “kreenureid” ehk kahuriliha, kes oma kaaluga jahil suurt kiirust saavutada aitavad. Ei taha neid purjetajaid kuidagi maha teha ega laita, aga enamasti ei saa nad aru purjetamise “suurest pildist” ja võistluse ajal ei ole paraku ei kaptenil ega teistel kogenumatel meeskonnaliikmetel aega neid uustulnukaid põhjalikumalt õpetada ega instrueerida, sest kogu tähelepanu läheb jahti trimmimisele ning strateegiliste ja taktikaliste ülesannete lahendamisele.

Ma ei taha öelda, et vähe kogunud purjetajate osalemine regattidel tuleks keelata, vaid märku anda, et nad saaksid purjetamist palju enam nautida, kui pühendaksid natuke aega ka harjutamisele, mitte ainult võistlemisele. Kiire elutempo ei anna küll alati rahulikuks õppimiseks-harjutamiseks aega, aga tean isegi kahte meeskonda, kes siiski leidsid aega ja tahtmist pühendada ning praeguseks on mõlemad satsid Eesti avameeripurjetamise liidrite hulgas. Mõlema meeskonna liikmed sattusid purjetamisse küpses eas ja nende esimesed mereretked olid rohkem seotud matkamisega, aga päris kiiresti

märkasid nad, et lihtsalt mööda merd seiklemine ei paku täielikku rahuldust ning nad alustasid võistlemist kohalikel “kolmapäevakatel” ja nädalavahetuseregattidel.

Vähesed oskused ei lubanud neil kõrgeid kohti saavutada ja nad asusid otsima lahendusi. Esiteks küsisid nad nõu kogunud purjetajatelt, kes soovitasid enne uue varustuse hankimist lihtsalt rohkem harjutada ja võtta meeskonda mõni kogunud purjetaja, kes aitaks paika panna meeskonnatöö, õpetaks purjede trimmimist ja võistlustaktikat.

Soov arenda viis neid meeskondi edaspidi purjetama kaks korda nädalas ja kõige olulisemaks harjutamispäevaks sai teisipäev – just selleks, et “kolmapäevakuks” paremini ette valmistatud olla.

Esimene hooaeg kulus mõlemal meeskonnal siiski põhiasjade paikapanemiseks ja tänu tublide meeskonnaliikmete pingutustele saavutati hooaja lõpuks ka kõrged kohad võistluste paremusjärjestuses.

HÜVA NÕU ON KULDA VÄÄRT

Ameerika Karika võistluste legend ja maailmakuulus purjetamiskommentaator Gary Jobson on kunagi jahimeeskondadele häid soovitusi andnud ning neid tasub kuulda võtta tänapäevalgi. Nõuanded on küll mõeldud meeskonna kaptenile, kuid päris kindlasti on need abiks ka teistele.

- Võta vastutus enda peale! Vältenda end selgelt. Järjekindlus ja selgus on kõige olulisemad faktorid. Ära ole ninatark!
- Arenda ja väljenda oma strateegiat. Vii kavandatu täpselt ellu. Jaga oma strateegiat teistega. Pane kõik ühte keelt rääkima.
- Koosolekutel kohalolek ja kaasamõtlemine on kohustuslik! Näe ette olukordi, milleks peab valmistuma. Näe välja nagu selgetnägija.
- Säilita rahu, kui asi kisub teravaks!
- Räägi kõik välja! Selged eesmärgid, omavaheline suhtlemine ja konkreetset määratud ülesanded!
- Hoia meeskond värskel! Jäta aega puhkuseks. Väsimusest tekivad vead.
- Usalda otsustamisel sisetunnet! Kahevahel olek lõhub juhtimisstruktuuri.
- Konsulteerige teistega ainult teatud punktini!
- Küsi strateegilist nõu enne üritust, mitte lahingu ajal!
- Ole liider, mitte lepitaja!
- Müü oma ideed, aga ära dikteeri!
- Kiida ja tee komplimente! Igaüks reageerib tunnustusele positiivselt.
- Saa aru, mis paneb süsteemi tööle, kaasa arvatud meeskonna võimed!

Soovitan ülaltoodut järgida ja jõuate kiiremini hästi töötava meeskonnani, mis on ainus võti parema, huvitavama ja tulemusrikkama purjetamiseni. Tuult ja päikest! ☀